

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA II
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 25

Číslo: 2 Pv 618/14/1102-1
EEČ: 2-9-199-2016

Bratislava II 24.11.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: obzvlášť závažný zločin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, XXXXX

povolanie: konateľ

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- obzvlášť závažný zločin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

1.

dňa 25. 4. 2006 v Bratislave na XXXXX na Notárskom úrade XXXXX podpísal s veriteľom poškodeným XXXXX zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 66.387,84 € (2.000.000,-Sk) s podmienkou, že pôžičku vráti naraz jednou splátkou do 16. 4. 2007, pôžička bola odovzdaná obvinenému v hotovosti v priestoroch reštaurácie XXXXX na XXXXX v Bratislave, pričom obvinený XXXXX pôžičku nevrátil, čím poškodenému XXXXX spôsobil škodu vo výške 66.387,84 € (2.000.000,-Sk),

2.

dňa 16. 5. 2007 v Šamoríne na XXXXX na Notárskom úrade XXXXX podpísal s

veriteľom poškodeným XXXXX zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 16.596,96 € (500.000,-Sk) s podmienkou, že pôžičku vráti naraz jednou splátkou do 30. 5. 2007, čo však neurobil, pričom obvinený XXXXX pôžičku nevrátil, čím poškodenému XXXXX spôsobil škodu vo výške 16.596,96 € (500.000,-Sk),

3.

dňa 5. 11. 2007 v Bratislave na XXXXX v sídle Notárskeho úradu XXXXX, podpísal s veriteľom poškodeným XXXXX zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 10.953,99 € (330.000,-Sk) s podmienkou, že pôžičku vráti naraz jednou splátkou do 3. 12. 2007, čo však neurobil, pričom obvinený XXXXX pôžičku nevrátil, čím poškodenému XXXXX spôsobil škodu vo výške 10.953,99 € (330.000,-Sk),

4.

dňa 18. 4. 2008 v Bratislave na Prievozskej 4/A XXXXX sídle Notárskeho úradu XXXXX, podpísal s veriteľom poškodeným XXXXX zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 24.895,44 € (750.000,- Sk) s podmienkou, že pôžičku vráti naraz, jednou splátkou do 17. 7. 2008, čo však neurobil, pričom obvinený XXXXX pôžičku nevrátil, čím poškodenému XXXXX spôsobil škodu vo výške 24.895,44 €(750.000,-Sk),

5.

dňa 18. 4. 2008 v Bratislave na XXXXX v sídle Notárskeho úradu XXXXX, podpísal s veriteľom poškodeným XXXXX zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 8.298,48 € (250.000,-Sk) s podmienkou, že pôžičku vráti náraz jednou splátkou do 17. 5. 2008, čo však neurobil, pričom obvinený XXXXX pôžičku nevrátil, čím poškodenému XXXXX spôsobil škodu vo výške 8.298,48 € (250.000,-Sk),

a to aj napriek tomu, že obvinený vedel, že svoje predchádzajúce záväzky nesplnil, resp. nevedel splniť aj voči iným veriteľom, čím nevrátením pôžičiek spôsobil XXXXX celkovú škodu vo výške 127.132,71 € (3.830.000,-Sk),

6.

dňa 19. 6. 2008 v Bratislave na XXXXX v sídle Notárskeho úradu XXXXX XXXXX XXXXX, zabezpečil podpis kúpnej zmluvy člena predstavenstva spoločnosti NY MANAGEMENT a.s. so sídlom v XXXXX, XXXXX a predsedu predstavenstva spoločnosti XXXXX XXXXX, ktoré navonok konali za uvedenú spoločnosť, avšak vykonávali právne úkony výslovne podľa pokynov obvineného, pričom predmetom kúpnej zmluvy bol prevod vlastníctva nehnuteľnosti, a to rodinného domu so súpisným číslom XXXXX, postavený na pozemku parcelné číslo 34/1, rozostavaná vedľajšia budova postavená na pozemku parcelné číslo 34/5, rozostavaná garáž postavená na pozemku parcelné číslo 34/6, rozostavaná vedľajšia budova postavená na pozemku parcelné číslo 34/7, pozemky: parcela č. 34/1 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 196 m², parcela č. 34/2 vedená ako záhrada o výmere 857 m², parcela č. 34/5 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 11,7 m², parcela 34/6 vedená ako zastavané plochy a a nádvoria o výmere 38 m², parcela 34/7 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 84 m², parcela 35 vedená ako záhrada 575 m², nachádzajúce sa na liste vlastníctva, ďalej len „LV č. XXXXX“, vedený Katastrálnym úradom v Trnave, Správou katastra Dunajská Streda, obec Janíky, katastrálne územie XXXXX za kúpnu cenu 159.330,81 € (4.800.000,- Sk) s

podmienkou, že poškodený ako kupujúci XXXXX dočasne preberá záložné právo v prospech OTP Banky XXXXX, a.s., evidované na LV č XXXXX v časti C, pod V-XXXXX, ktoré bolo zriadené na zabezpečenie pohľadávky OTP Banky XXXXX a.s. voči XXXXX, ďalej len obvinenému, pričom poškodený sa o evidovanom záložnom práve dozvedel pri podpise „Kúpnej zmluvy“, kedy ho obvinený XXXXX ubezpečil, že pri prevode vlastníckeho práva musí dočasne prebrať záložné právo, aby bolo na neho prepísané vlastnícke právo a súčasne ubezpečil poškodeného, že záložné právo je do výšky 16.596,96 € (500.000,- Sk), a toto ako ťarcha viaznuca na nehnuteľnosti bude zrušené zaplatením kúpnej ceny zo strany poškodeného, pričom obvinený zatajil skutočnú výšku pohľadávky, ktorá bola zabezpečená predmetným záložným právom vo výške 91.515,91 € (2.757.008,30 Sk), po prevode vlastníckeho práva záložný veriteľ OTP Banka XXXXX, a.s. vyhlásil hypotekárny úver za predčasne splatný z dôvodu podstatného porušenia zmluvných povinností, pričom žiadal o uhradenie celej pohľadávky aj s príslušenstvom vo výške 91.515,91 € (2.757.008,30 Sk), inak si uplatní výkon záložného práva, keďže si obvinený svoju povinnosť riadne a včas nesplnil, poškodený pod hrozbou straty nehnuteľnosti vyplatil pohľadávku OTP Banky XXXXX, a.s. vo výške 91.515,91 € (2.757.008,30 Sk), čím obvinený uviedol XXXXX do omylu ohľadom spôsobu splatenia záložného práva a hodnoty predmetu záložného práva a spôsobil poškodenému XXXXX škodu vo výške 91.515,91 € (2.757.008,30 Sk), čo predstavuje škodu v celkovej výške 218.648,62 €,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ 2. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ XXXXX, ďalej len ako vecne a miestne príslušný vyšetrovateľ PZ viedol pod spisovou značkou XXXXX na podklade trestného oznámenia prijatého vyšetrovateľom PZ odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v XXXXX z 30. 1. 2012 a vydaných uznesení o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 10. 4. 2012 a uznesení o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 a ods. 5 Trestného poriadku zo dňa 12. 11. 2012 a zo dňa 13. 1. 2014 pod spisovou značkou XXXXX trestné stíhanie voči obvinenému XXXXX za pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že období od 16. 4. 2006 do 18. 4. 2008 v Šamoríne na Notárskom úrade XXXXX a v Bratislave na Notárskych úradoch XXXXX a XXXXX, podpísal s veriteľom XXXXX zmluvy o pôžičkách, predmetom ktorých boli pôžičky v celkovej výške 127.132,71 €, čo predstavovalo sumu v slovenskej mene 3.830.000,- Sk s podmienkou, že jednotlivé pôžičky vráti naraz, jednorazovými splátkami, pričom svoje predchádzajúce záväzky neplnil, resp. nevedel plniť aj voči iným veriteľom, čo však zatajil pred veriteľom poškodeným XXXXX, čím ho uviedol do omylu a spôsobil mu škodu v celkovej výške 127.132,71 €;

ďalej dňa 19. 6. 2008 v Bratislave na XXXXX v sídle Notárskeho úradu JXXXXX, zabezpečil podpis kúpnej zmluvy člena predstavenstva spoločnosti XXXXX a. s. so sídlom v XXXXX, IXXXXX XXXXX a predsedu predstavenstva spoločnosti XXXXX ktoré navonok konali za uvedenú spoločnosť, avšak vykonávali právne úkony výslovne podľa pokynov obvineného, pričom predmetom kúpnej zmluvy bol prevod vlastníctva nehnuteľnosti, a to rodinného domu so súpisným číslom XXXXX

postavený na pozemku parcelné číslo 34/1, rozostavaná vedľajšia budova postavená na pozemku parcelné číslo 34/5, rozostavaná garáž postavená na pozemku parcelné číslo 34/6, rozostavaná vedľajšia budova postavená na pozemku parcelné číslo 34/7, pozemky: parcela č. 34/1 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 196 m², parcela č. 34/2 vedená ako záhrada o výmere 857 m², parcela č. 34/5 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 11,7 m², parcela 34/6 vedená ako zastavané plochy a a nádvoria o výmere 38 m², parcela 34/7 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 84 m², parcela 35 vedená ako záhrada 575 m², nachádzajúce sa na liste vlastníctva, ďalej len „LV č. XXXXX“, vedený Katastrálnym úradom v Trnave, Správou katastra Dunajská Streda, obec Janíky, katastrálne územie XXXXX za kúpnu cenu 159.330,81 € (4.800.000,- Sk) s podmienkou, že poškodený ako kupujúci XXXXX dočasne preberá záložné právo v prospech OTP Banky XXXXX, a.s., evidované na LV č XXXXX v časti C, pod XXXXX, ktoré bolo zriadené na zabezpečenie pohľadávky OTP Banky XXXXX a.s. voči XXXXX, ďalej len obvinenému, pričom poškodený sa o evidovanom záložnom práve dozvedel pri podpise „Kúpnej zmluvy“, kedy ho obvinený XXXXX ubezpečil, že pri prevode vlastníckeho práva musí dočasne prebrať záložné právo, aby bolo na neho prepísané vlastnícke právo a súčasne ubezpečil poškodeného, že záložné právo je do výšky 16.596,96 € (500.000,- Sk), a toto ako ťarcha viaznuca na nehnuteľnosti bude zrušené zaplatením kúpnej ceny zo strany poškodeného, pričom obvinený zatajil skutočnú výšku pohľadávky, ktorá bola zabezpečená predmetným záložným právom vo výške 91.515,91 € (2.757.008,30 Sk), po prevode vlastníckeho práva záložný veriteľ OTP Banka XXXXX, a.s. vyhlásil hypotekárny úver za predčasne splatný z dôvodu podstatného porušenia zmluvných povinností, pričom žiadal o uhradenie celej pohľadávky aj s príslušenstvom vo výške 91.515,91 € (2.757.008,30 Sk), inak si uplatní výkon záložného práva, keďže si obvinený svoju povinnosť riadne a včas nesplnil, poškodený pod hrozbou straty nehnuteľnosti vyplatil pohľadávku OTP Banky XXXXX, a.s. vo výške 91.515,91 € (2.757.008,30 Sk), čím obvinený uviedol XXXXX do omylu ohľadom spôsobu splatenia záložného práva a hodnoty predmetu záložného práva a spôsobil poškodenému XXXXX škodu vo výške 91.515,91 € (2.757.008,30 Sk), čo predstavuje škodu v celkovej výške 218.648,62 €,

Vyšetrovateľ PZ ukončil prípravné konanie návrhom na konečné opatrenie podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku a predložil spisový materiál prokurátorovi okresnej prokuratúry Bratislava II na podanie obžaloby.

Po dôkladnom naštudovaní predloženého spisového materiálu spolu s návrhom vyšetrovateľa PZ na konečné opatrenie a vyhodnotenia všetkých dôkazov jednotlivo i v ich súhrne, v prospech i neprospech obvineného som dospel k záveru, že je daný dôvod na postup prokurátora podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ďalej len na vydanie uznesenia o zastavení trestného stíhania s výrokom, pretože nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

V priebehu vyšetrovania v záujme spoľahlivého zistenia skutkového stavu veci boli k veci vypočutí obvinený XXXXX, ako svedok – poškodený XXXXX a svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, ďalej bola vykonaná konfrontácia medzi obvineným XXXXX a poškodeným XXXXX a pribratá do konania znalkyňa XXXXX, znalec z odboru stavebníctva odvetvia pozemné stavby a odhad nehnuteľností, ktorá vypracovala znalecký posudok č. XXXXX vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty rodinného domu so súpisným číslom XXXXX, postavený na pozemku parcelné číslo

34/1, rozostavaná vedľajšia budova postavená na pozemku parcelné číslo 34/5, rozostavaná garáž postavená na pozemku parcelné číslo 34/6, rozostavaná vedľajšia budova postavená na pozemku parcelné číslo 34/7, pozemky: parcela č. 34/1 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 196 m², parcela č. 34/2 vedená ako záhrada o výmere 857 m², parcela č. 34/5 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 11,7 m², parcela 34/6 vedená ako zastavané plochy a a nádvoria o výmere 38 m², parcela 34/7 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 84 m², parcela 35 vedená ako záhrada 575 m², nachádzajúce sa na liste vlastníctva, ďalej len „LV č. XXXXX, vedený Katastrálnym úradom v Trnave, Správou katastra Dunajská Streda, obec Janíky, katastrálne územie XXXXX.

Ako listinné dôkazy boli zabezpečené zmluvy o pôžičke uzatvorené medzi XXXXX ako dlžníkom a XXXXX ako veriteľom, zmenky a pokladničné príjmové doklady, ďalej aj zmluva o pôžičke medzi XXXXX ako dlžníkom a XXXXX ako veriteľom, dodatok č. 1, darovacia zmluva medzi XXXXX a obchodnou spoločnosťou XXXXX a. s., zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, kúpna zmluva nehnuteľnosti, zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, výzva banky OTP, a. s. spolu s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru (XXXXX ako dlžník), potvrdenie o úhrade úveru, návrh na výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností, poverenie a upomienka k výzve na predčasné splatenie úveru, ďalej aj ďalšie listinné dôkazy poskytnuté Správou katastra v Dunajskej Strede, fotokópie policajných spisov vedených policajnými orgánmi – OO PZ XXXXX, číslo vyšetrovacieho spisu XXXXX a Odboru kriminálnej polície OR PZ XXXXX III, číslo vyšetrovacieho spisu XXXXX správy od Dražobnej a vymáhacej kancelárie, s. r. o., lustrácie v Centrálnom registri správy katastra k nehnuteľnostiam obvineného, správy exekútorských úradov k pohľadávkam viažucim sa na právnické osoby, v ktorých pôsobil obvinený ako spoločník alebo konateľ, správy z daňových úradov, ako aj lustrácie na osobu XXXXX.

V priebehu vyšetrovania bol opakovane vypočutý ako **svedok poškodený XXXXX**, ktorý k veci uviedol, že ešte v roku 2006 ho mal vyhľadať obvinený XXXXX s tým, či by mu neposkytol pôžičku vo výške 2.000.000,- Sk, svoju žiadosť odôvodnil tým, že prevádzkuje zmenárne v Bratislave a potrebuje rýchlo peniaze v hotovosti. Keďže mu ho predstavil jeho dobrý známy, nemal pochybnosti a podpísali dňa 25. 4. 2006 pred notárom zmluvu o pôžičke, zmluvu vyhotovil obvinený XXXXX. Peniaze mu vyplatil v reštaurácii XXXXX v Bratislave, pričom sa zmluvne zaviazal pôžičku vrátiť do jedného kalendárneho roka. Po roku ho opätovne vyhľadal obvinený, pričom mu uviedol, že poskytnutú pôžičku nevie nateraz vrátiť, ale že potrebuje ďalšie peniaze, 400.000,- Sk. Ako ďalej svedok uviedol, túto mu nechcel sprvu poskytnúť, keďže prvá pôžička bola po dobe splatnosti a doposiaľ nedošlo k plneniu, na jeho naliehanie privolil až potom, keď mu ponúkol zabezpečenie prvej pôžičky zmenkou, ktorú môže v prípade nespĺnenia si záväzku kedykoľvek speňažiť, pričom ho ubezpečoval, že má veľký majetok, nehnuteľnosti a podobne. Na jej základe vyplatil obvinenému XXXXX 500.000,- Sk a to z dôvodu, že do textu zmluvy o pôžičke na 400.000,- Sk, rukou dopísal sumu 100.000,- Sk. K prevzatíu 400.000,- Sk obvineným došlo v reštaurácii Ligúria a zvyšných 100.000,- Sk mu svedok odovzdal peniaze na parkovisku pred obchodným domom TESCO na Kamennom námestí v Bratislave. Po určitom čase ho opätovne obvinený vyhľadal s prosbou na poskytnutie ďalšej pôžičky na podnikanie. Svedok uviedol, že s prosbou najprv nesúhlasil, keďže nemal splatené predchádzajúce dve pôžičky. Po jeho naliehaní a ubezpečovaní, že je vlastníkom nehnuteľností v Bratislave a v Dunajskej Strede s veľkou hodnotou,

pričom mu aj uviedol, že prechodom slovenskej meny na euro zarobí veľké peniaze a všetko mu vráti, privolil a poskytol mu ďalšiu pôžičku v sume 330.000,- Sk s tým, že ho požiadal, aby mu začal pôžičky splácať. Neskôr ho opätovne kontaktoval obvinený, pričom ho požiadal o ďalšiu pôžičku vo výške 1.000.000,- Sk s čím sprvu nesúhlasil, avšak po prehlídkach jeho nehnuteľností v Bratislave a v Dunajskej Strede, ktorých sa zúčastnila aj svedkova manželka, ukázal im pozemky a rodinný dom v XXXXX, ktorý im ponúkol na predaj, privolil a poskytol mu pôžičku vo výške 1.000.000,- Sk, a to v dvoch platbách po 250.000,- Sk a po 750.000,- Sk. Ako svedok uviedol, posledná pôžička mala mesačnú splatnosť po zavedení eura malo dôjsť k jej plneniu. Po zmene meny navštevoval zmenárne obvineného v Bratislave na Obchodnej ulici a pred „Priorom“, kde prevádzkoval aj parkovisko, pričom sa ho nikdy nedočkal, len od pracovníčok zmenárni dostal niekedy peniaze aj to len v sumách 1.000,- a 5.000,- €. Celkovo takto inkasoval ako plnenie z pôvodných pôžičiek od neho do 30.000,- Sk v starej mene. Neskôr v roku 2009 pred zmenárňou stretal viacero ľudí, ktorí boli tiež jeho veriteľmi.

K prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v XXXXX poškodený XXXXX uviedol, že po poskytnutí pôžičky 1.000.000,- Sk obvinenému, ho tento opätovne vyhľadal, pretože sa dozvedel, že chce kúpiť aj s manželkou nehnuteľnosť. Ponúkol mu na predaj dom v XXXXX, ktorý si už obhliadli alebo ako alternatívu vilu v Taliansku, pričom mu navrhol, aby mu poskytol 3.000.000,- Sk ako preddavok na kúpu nehnuteľnosti. Na čo svedok privolil a prejavil záujem o kúpu nehnuteľnosti v XXXXX, teda domu aj s pozemkom. Ich dohoda znela, kúpna cena mala byť 4.700.000,- Sk alebo 4.800.000,- Sk. Následne sa stretli na notárskom úrade na Mlynských Nivách v Bratislave, kde v prítomnosti obvineného boli dvaja ľudia, jedna žena a jeden chlap konajúci za firmu XXXXX, a. s., pričom pred podpisom zmluvy priamo do rúk obvineného vyplatil sumu 1.700.000,- Sk. Až pri podpise zmluvy si všimol, že na nehnuteľnosti viazne ťarcha OTP Banky, pričom po jeho ubezpečení, že ide len o zostatok vo výške 500.000,- Sk, zmluvu ako kupujúci podpísal. Neskôr asi o mesiac sa z listu z banky dozvedel, že má uhradiť sumu vo výške 92.000,- €. Keďže nechcel prísť o dom v dražbe, peniaze banke vyplatil. Ako uviedol, predchádzajúce pôžičky nemajú nič spoločné s kúpou nehnuteľnosti. Kúpnu cenu vo výške 4.700.000,- Sk XXXXX vyplatil, pričom musel za neho vyplatiť aj dlh v OTP banke vo výške 98.000,- €, keďže nechcel prísť o dom.

Poškodený k pôvodu peňazí uviedol, že peniaze v hotovosti na kúpu nehnuteľnosti cca. 3.000.000,- € dostal od nebohého otca za to, že ho doopatrjuje, výslovne poprel, že by zamedzil prístup k hnutelným veciam obvinenému a jeho rodine, najmä ak sa tam nachádzali len bežné spotrebné veci, posteľ, stoličky, stoly, kuchynská linka a obrazy. Pokiaľ si pamätá veci boli vyložené na ulicu, kde si ich prišla prevziať manželka obvineného aj s vodičom.

K dôvodom nevymáhania pohľadávok a k podaniu trestného oznámenia až v roku 2012 poškodený uviedol, že stále veril, že mu peniaze obvinený vráti, ako uviedol okrem podania trestného oznámenia nepodnikol žiadne právne kroky, ktorými by sa domáhal svojich práv a plnenia zo zmlúv. Vylúčil, že by niekedy s obvineným podnikal alebo mali spoločné obchodné záujmy, predal mu len jedno osobné motorové vozidlo. Ako uviedol škoda, ktorá mu ako veriteľovi bola spôsobená neplnením zo strany obvineného ako dlžníka predstavuje za nevrátenie pôžičiek sumu vo výške 127.132,71 € a suma 91.515,91 € zodpovedá finančnému

obnosu, ktorý použil k vyplateniu vecného bremena viaznuceho na nehnuteľnosti, ktorú odkúpil od právnickej osoby, v ktorej mal XXXXX väčšinový podiel.

Obvinený XXXXX vo svojich jednotlivých výpovediach k obvineniu okrem iného uviedol, že podnikateľ začal ešte v roku 1990, pričom svoje podnikanie rozšíril najmä po roku 1999, kedy začal podnikateľ približne v 10 obchodných spoločnostiach, zamestnával minimálne 30 až 50 zamestnancov. V inkriminovanom období podnikateľsky pôsobil v Bratislave, ako aj v okolitých mestách a obciach s rôznym predmetom činnosti od prevádzkovania zmenárni, cez developerské projekty, obchody s nehnuteľnosťami až po prevádzkovanie reštaurácie XXXXX v Bratislava a dvoch Pizzérii a penziónu v Šamoríne.

S XXXXX, ďalej len poškodeným ho zoznámil jeho známy XXXXX, s ktorým vykonávali obchodnú činnosť v rozmedzí rokov 2005 až 2008. Tento mu poškodeného predstavil ako spoľahlivého človeka, ktorý dováža motorové vozidlá zo zahraničia, ponúka veľmi výhodné podmienky, čo mu aj sám deklaroval tým, že od poškodeného kúpil niekoľko vozidiel pre svoje firmy. Keď zistil, že požíva veľkú dôveru u XXXXX, nemal žiadne výhrady a začali spolu podnikateľ. Prostredníctvom poškodeného za výhodných cenových relácii zakúpil viacero motorových vozidiel, najmä ak im vozidlo priviezol ukázať, zabezpečil jeho prihlásenie na dopravnom inšpektoráte, jeho ďalšiu evidenciu, ako aj ponúkal možnosť zabezpečenia spätného lízingu, taktiež aj možnosť kúpnu cenu uhradiť v splátkach.

Ako ďalej uviedol, dlh voči poškodenému vznikol ako nedoplatok za nákup vozidiel, ktoré boli kupované cez jeho osobu ako prostredníka, resp. ním organizovaným predajom na splátky podľa dohody o zvýhodnených podmienkach, a najmä potom ako došlo k ich zaisteniu políciou ako ukradnuté.

V mesiaci marci takto zakúpil od poškodeného osobné motorové vozidlo značky BMW X5 3.0 D čiernej farby, evidenčné číslo XXXXX, ktoré prevzala obchodná spoločnosť XXXXX, s. r. o., a ktoré bolo zaistené políciou ako ukradnuté dňa 4. 10. 2013, pričom jeho kúpna cena bola vo výške 1.200.000,- Sk. V mesiaci máji 2006 prevzala spoločnosť XXXXX, s. r. o. osobné motorové vozidlo značky AUDI A6, evidenčné číslo XXXXX za kúpnu cenu 1.000.000,- Sk. V tejto súvislosti na nákup prvého auta poskytol poškodenému ako zálohu 1.000.000,- Sk, z ktorej mu časť vrátil s tým, že trval na písomnom potvrdení vo výške 2.000.000,- Sk, ktorá suma predstavovala nesplatenú časť kúpnej ceny za prvé a druhé auto. Išlo o cenu spolu s úrokom viažucim sa k zaplateniu kúpnej ceny v splátkach. Ďalšie vozidlo AUDI A6 kombi, evidenčné číslo XXXXX zakúpené v júni 2007 bolo prevedené na spoločnosť XXXXX s. r. o. a následne dňa 4. 4. 2008 prevedené na spoločnosť XXXXX, s. r. o., bolo zaistené políciou v roku 2013 ako kradnuté. V súvislosti s jeho nákupom uviedol, že akceptoval dlh vo výške 500.000,- Sk, keďže jeho kúpna cena bola v závislosti od rovnakých podmienok uhradená len čiastočne. V priebehu roka 2007 mu zo strany poškodeného boli ponúknuté na predaj ďalšie vozidlá, a to BMW 750, evidenčné číslo XXXXX za kúpnu cenu 1.500.000,- € a VW MULTIVAN, evidenčné číslo XXXXX za kúpnu cenu 1.400.000,- Sk, ktoré prevzala spoločnosť XXXXX, s. r. o., obe vozidlá boli neskôr zaistené políciou ako kradnuté. V súvislosti s nákupom piateho vozidla, ktorého cenu len čiastočne uhradil, akceptoval dlh – pohľadávku voči poškodenému vo výške 330.000,- Sk. Posledné vozidlo, ktorého predaj koncom roka 2007 sprostredkoval poškodený a bolo neskôr prevzaté

spoločnosťou XXXXX a. s. ku dňu 15. 1. 2008, bol VW Caravelle, evidenčné číslo XXXXX ktorého cena bola len čiastočne uhradená, preto došlo z jeho strany k akceptácii pohľadávky vo výške 250.000,- Sk. Neskôr aj toto vozidlo bolo zaistené políciou ako kradnuté.

Obvinený ďalej uviedol, že jeho dlh voči poškodenému vznikol nie z toho, že by nemal ochotu plniť, ale z toho, že išlo o nedoplatky za vyššie uvedené vozidlá kupované od poškodeného, resp. ním sprostredkovaným predajom na splátky podľa pôvodnej dohody o zvýhodnených podmienkach. Ich dohoda znela tak, že keďže nákup vozidiel zabezpečoval zo zahraničia poškodený a obvinený vystupoval ako štatutárny orgán alebo vlastník spoločností, na ktoré boli dovezené vozidlá prevedené, zodpovednosť za vzniknuté dlhy prevzme sám ako fyzická osoba. Ako vypovedal, za niektoré vozidlá bola kúpna cena uhradená bez toho, aby sa to premietlo do písomnej pôžičky. V rozhodnom období sa snažil svoje pohľadávky splácať aj časť istiny spolu s úrokom. Poškodený mu stále ponúkal vozidlá na predaj. Obvinený uviedol, že dlžná čiastka v júni 2008 predstavovala sumu 3.000.000,- Sk. Svoje dlhy, ktoré prevzal na seba sa snažil kompenzovať cez obchodné spoločnosti, ktoré prevzali dovezené osobné motorové vozidlá.

V období rokov 2006 až 2007 s poškodeným viedli intenzívnu obchodnú činnosť, bol prizvaný a zúčastnil sa niekoľkých obchodných rokovaní za spoločnosť XXXXX, s. r. o., kde bol obvinený konateľom, a ktorá prevádzkovala zmenárne v Bratislave, v Trnave, v Dunajskej Strede, v Šamoríne a v Senci, v ktorých poškodený zamieňal veľké sumy peňazí v slovenskej mene za cudziu menu s odôvodnením, že ich potrebuje na nákup vozidiel v zahraničí.

V inkriminovanom období až to útlmu z dôvodu prechodu na euro, v prvom štvrtroku 2006 predstavoval obrat spoločnosti cez 400.000,- € a ešte v roku 2008 v poslednom štvrtroku predstavoval obrat cez 15.000.000,- €.

Vypovedal, že v lete 2008 sa zmenila situácia a poškodený začal na neho vyvíjať tlak a žiadal zabezpečenie uznanej pohľadávky, preto sa dohodli, že mu poskytne ako ručenie nehnuteľnosť v XXXXX, v ktorej býval s rodinou, zapísanej na LV č. XXXXX. Poškodený od neho žiadal, aby podpísal zabezpečovací prevod na predmetné nehnuteľnosti, ale keďže na liste vlastníctva nefiguroval ako vlastník fyzická osoba, ale právnická osoba XXXXX, a. s., v ktorej bol väčšinovým akcionárom spolu s manželkou, súhlasil s tým, aby prevzala dlh táto spoločnosť v plnej výške, a ktorá poskytla ručenie zabezpečovacím prevodom na predmetnú nehnuteľnosť. Týždeň na to z podnetu poškodeného po jeho vyhlásení, že zabezpečovací prevode si neželá, hoci bol už predložený správe katastra na schválenie, trval na tom, aby podpísali kúpnu zmluvu (zmluvu o prevode nehnuteľnosti) s tým, že na podklade ústnej dohody pokiaľ do 1. 9. 2009 vráti dlžnú sumu, dôjde k spätnému prevodu vlastníckeho práva na spoločnosť XXXXX a. s.. Ešte predtým ako došlo k podpisu zmluvy, navštívili ho poškodený spolu s manželkou, ktorú videl po prvýkrát, pričom si prezreli celú nehnuteľnosť, najmä aby si vyhodnotili, či pokryje celý vzniknutý dlh.

Ako uviedol je vylúčené, že by obom zatajil existenciu viaznucej ľarchy na nehnuteľnosti v prospech OTP banky, a. s., ktorá bola zapísaná v liste vlastníctva, a ktorý mali k dispozícii, a ktorej výška úveru bola v roku 2003 ohraničená sumou

2.900.000,- €. Je pravdou, že o jej výšku sa poškodený nezaujímal, ku dňu podpisu zmluvy ho však informoval ústne, že predstavuje jej zostatok sumu vo výške 2.000.000,- Sk. Napriek tomu, že nehnuteľnosť previedol na poškodeného, ďalej ju užíval a úver riadne splácal, svoje pohľadávky sa snažil s poškodeným vyrovnáť, avšak tento s ním odmietol komunikovať.

V letných mesiacoch 2009 sa mu podarilo stretnúť s poškodeným, ktorý však trval na jej okamžitej úhrade, pričom mu uviedol, že to doriešia neskôr po pôrode jeho manželky. Neskôr na konci leta 2009 po návrate s dovolenky s rodinou zistil, že dom prevzal poškodený ako jeho vlastník a zamedzil im prístup k osobným veciam, ako aj k hnutelným veciam, vrátane 2 kompletne zariadených 4 izbových bytov, historických obrazov a nábytku, ktorých hodnota bola deklarovaná sumou 210.000,- €. V tejto súvislosti uviedol, že prostredníctvom obhajcu cez políciu jeho manželka žiadala vydanie vecí, avšak neúspešne s odôvodnením, že neuniesli bremeno dôkazov.

Obvinený vypovedal, že nikdy nespochybňoval nadobudnutie nehnuteľnosti XXXXX za 3.000.000,- Sk, ale pravdou je, že prostredníctvom úveru poskytnutého OTP bankou, a. s. vo výške 2.900.000,- Sk realizoval nákladnú rekonštrukciu nehnuteľností, ktorej hodnota na trhu bola v rozmedzí 10.000.000,- až 11.000.000,- Sk. Ako uviedol je nemožné, aby poškodený nevedel o existencii záväzku voči OTP banke, a. s., poukázal na to, že jeho právnici zapracovali uvedenú skutočnosť jednak do Dodatku k Zmluve o zabezpečovacom prevode, čl. I. ods. 2 zo dňa 17. 6. 2008, ako aj následne v čl. V ods. 3 Kúpnej zmluvy zo dňa 19. 6. 2008. Taktiež nie je pravdou, že by za prevod nehnuteľnosti inkasoval od poškodeného finančnú hotovosť ako pôžičku pre spoločnosť XXXXX a. s., uvedená spoločnosť si žiadne peniaze od XXXXX neprevzala, išlo výlučne len o prevzatie dlhu zabezpečovacím prevodom, aby mohlo dôjsť k prípadnému plneniu pohľadávky prevodom nehnuteľností.

Na záver uviedol, že poškodený XXXXX nikdy neprejavil záujem o poskytnutie informácii k pohľadávke OTP banky, a. s. a ani k spôsobu splácania úveru, nebolo predmetom dohody, že by mal vyplatiť záložné právo, najmä ak dohoda znela len na zabezpečovací prevod. Taktiež mu nikdy nepredkladal kvitanciu banky o splatení úveru ani súhlas záložného veriteľa, a ani iný materiál nepredkladal katastru, najmä ak celý prevod a všetky úkony okolo katastra zabezpečoval sám. Svoj dlh ako fyzickej osoby voči poškodenému považuje za vysporiadaný, keďže ho prevzala spoločnosťou XXXXX, a. s. a táto previedla na neho nehnuteľnosti v XXXXX. Za celé obdobie ho pán XXXXX nevyzýval k žiadnemu plneniu, o tom že došlo k úhrade vecného bremena viaznuceho na nehnuteľnosti sa dozvedel až z trestného spisu. Poškodený sa nedostavil na stretnutia, ktoré inicioval s pánom Ožvaldom, pričom mu odkázal, že všetko je vysporiadané a dom nevráti. Až v letných mesiacoch 2013 ho vyzval právny zástupca poškodeného, aby došlo k plneniu pohľadávky, avšak na toto nereagoval, keďže v tom čase už prebiehalo trestné konanie. Sám sa cíti podvedený, nakoľko nebyť problémom s kradnutými autami, ktoré mu sprostredkoval poškodený XXXXX, a voči ktorému vypovedal ako svedok v iných trestných konaniach, nemusela vzniknúť mu ani pohľadávka, ktorú nevedel neskôr splatiť, rozhodne nechcel nikoho uviesť do omylu.

Hoci ani jedna zo strán v priebehu vyšetrovania nepopierala existenciu

pohľadávky, vzhľadom na odlišné vyjadrenia k jej vzniku, k jej výške a k následnému plneniu, resp. jej započítaniu, ako aj k odstráneniu rozporov o vedomosti poškodeného o existencii vecného bremena v prospech OTP banky viaznuceho na nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy bolo potrebné vykonať konfrontáciu medzi obvineným XXXXX a poškodeným XXXXX, pričom obaja zotrvali na svojich pôvodných vyjadreniach. Na margo vyjadrenia poškodeného, že pohľadávka vznikla z dôvodu, že mu poskytoval finančné prostriedky do zmenárne na nákup valút, obvinený uviedol, že dôvodom bolo obchodovanie s autami, kde zostali dlžné čiastky, ktoré sa nakopili, a preto sa to dalo na papier. V priebehu konfrontácie obvinený rozhodne poprel, že by mu boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 4.700.000,- Sk ako kúpna cenu nehnuteľnosti, žiadnu sumu neprevzal. V tejto súvislosti poškodený zotrval na svojej pôvodnej verzii výpovede, že peniaze odovzdal, 3.000.000,- Sk pre firmu XXXXX a.s. a 1.700.000,- Sk ako doplatok do rúk obvineného XXXXX s dohodnutým úrokom.

Na dokreslenie platobnej bilancie obvineného **bol ako svedok vypočutý XXXXX**, ktorý uviedol, že obvinenému poskytol úver vo výške 1.000.000,- Sk s úrokovou sadzbou 3 %, kde po podpise zmluvy o úvere u notára mu odovzdal aj uvedenú sumu, hoci sa dohodli na vrátení finančnej hotovosti do jedného roka, okrem úrokov mu z istiny nezaplatil nič. Plnenie s istiny si doposiaľ neuplatnil.

Manželka poškodeného Sandra Komárová vo svojej výpovedi v procesnom postavení svedka okrem iného uviedla, že obvinený vždy vystupoval ako majetný človek, pričom ich pozýval na obedy a večere do svojich reštaurácií, ponúkal im na predaj rôzne nehnuteľnosti. O existencii pôžičky na sumu 2.000.000,- Sk sa dozvedela od manžela, videla aj zmluvu a zmenku. K pôžičke 500.000,- Sk zo 16. 5. 2007 uviedla, že uvedená pôžička sa skladala z dvoch častí, z čiastky 400.000,- Sk a 100.000,- Sk. Prítomná bola len pri odovzdávaní sumy 100.000,- Sk na Kamennom námestí v Bratislave pri Tesco, pri celej transakcii sedela v aute. Rovnako bola prítomná aj pri odovzdávaní pôžičky vo výške 330.000,- Sk zo dňa 5. 11. 2007, uvedené sa odohralo na parkovisku. K pôžičke vo výške 750.000,- Sk zo dňa 18. 4. 2008 uviedla, že má o nej vedomosť, odovzdanie peňazí prebehlo rovnako, ale na parkovisku pred LIDLom v Šamoríne, zvyšných 250.000,- Sk prevzal niekedy popoludní toho istého dňa. K otázke nadobudnutia nehnuteľnosti od obvineného v obci XXXXX vypovedala, že manžel jej sprostredkovane uviedol, že ju kúpi za kúpnu cenu 4.700.000,- Sk s tým, že XXXXX sa zmienil o ťarche v prospech OTP banky, a. s., avšak len vo výške 500.000,- Sk, a že to riadne spláca a bude to splatené. Dohoda znela, že nehnuteľnosti aj po kúpe bude užívať obvinený do 31. 8. 2009. K uvedenému dátumu im prišiel list z banky, kde ich vyzývali na splatenie istiny vo výške 97.000,- €. Vypovedala, že v roku 2009 zistili, že zmenárne a reštaurácie má zatvorené, a že sa zbavil majetku, prepísal všetko na manželku, bol problém sa s ním spojiť, preto k 1. 9. 2009 ho vystaňovali s nehnuteľnosti a hnutelné veci z domu si prevzala jeho manželka.

XXXXX vo svojej výpovedi k veci uviedla, že v spoločnosti XXXXX, a.s. zastávala funkciu predsedu predstavenstva. Hlavným akcionárom bol však obvinený, ktorého spoznala tak, že jej manžel XXXXX robil pre neho účtovníctvo a hľadal dôveryhodnú osobu do firmy. Väčšinu dokumentov, ktoré bolo potrebné podpísať jej nosil buď obvinený alebo jej manžel. Na prevod nehnuteľnosti v obci XXXXX, osobitne na zmluvné dojednania si presne nepamätá, ale uvedený úkon u notára

v XXXXX v Bratislave prebehol tak, že uvedenú zmluvu podpísala, ako aj pán XXXXX v prítomnosti obvineného. Prítomné tam boli aj iné osoby, ktoré však nepoznala. Nemá vedomosť, že by došlo k odovzdaniu finančnej hotovosti kupujúcim.

XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že s obvineným sú v príbuzenskom vzťahu, je jeho bratanec. Jeho zamestnancom bol v rokoch 2001 až 2008 v spoločnosti XXXXX Motors. Jeho úlohou bolo robiť vodiča, zásobovača tovaru do reštaurácie XXXXX a vozieval peniaze do zmenárne. Ako uviedol, o jeho majetkových pomeroch veľa nevie, ale v tom čase mal penzión v Podunajských Biskupiciach, mal zmenárne v Dunajskej Strede, v Šamoríne, dve v Bratislave a jednu v Trnave, mal parkovisko pri Tescu, podnikal s viacerými osobami, v Dunajskej Lužnej mal pozemky, mal tri reštaurácie, zlatníctvo, v XXXXX mal rodinný dom a mal aj kamióny, kde do firmy nosil výplaty.

Okrem iného uviedol, že bol členom predstavenstva spoločnosti XXXXX a. s., v ktorej pôsobila aj manželka ekonóma obvineného pani XXXXX. Podľa jeho vyjadrenia o spoločnosti a o jej chode veľa nevedeli, všetko riadil obvinený. Firma bola jeho, čo bolo treba podpísali.

Ku kúpnej zmluve z 19. 6. 2008 vypovedal, že ju podpísal, pri jej podpise bol prítomný aj obvinený. Spomína si, že sa jednalo o to, že obvinenému niekto požičal peniaze, avšak tieto nevedel včas vrátiť. Dodal, že v uvedenom čase sa XXXXX zdržiaval prevažne v Bratislave. Pri podpisovaní zmluvy nik jemu ani obvinenému peniaze nedával, zmluvu podpísali u notára, ku ktorému prišli spoločne, či pani XXXXX prišla sama alebo s nimi si už nespomína. Pamätá si, že pri podpise zmluvy bol aj kupujúci poškodený XXXXX. O podrobnostiach ohľadom kúpnej ceny vedomosť nemá, zmluvu nečítal.

Svedok ďalej uviedol, že v spoločnosti na ktorej meno si nespomenul, figurovali dve autá, ktoré prefinancoval obvinený, a to BMW a VW MULTIVAN, po ktoré neskôr prišli policajti a zaistili ich.

XXXXX vo svojej výpovedi sa k existencii pôžičiek medzi obvineným XXXXX a poškodeným XXXXX vyjadriť nevedel. Od obvineného, ktorý je jeho bratancom sprostredkovane vedel, že spoločne obchodujú s autami, poškodený XXXXX, že mu doniesol autá, ktoré spoločne predávali. Ešte ako príslušník PZ, keď pracoval na Úrade boja proti organizovanej kriminalite, stretol sa s menom poškodeného v súvislosti s vyšetrovaním legalizácie príjmu z trestnej činnosti, tzv. autičkárov. S vyjadrením aj obvineného, ako aj bývalých kolegov sa dozvedel, že vystupuje suverénne a neohrozene, všetko chcel riešiť „cez peniaze“. Vypovedal, že ako príbuzní sa s XXXXX stretávali a navštevovali aj ich rodiny. Preto sa vedel vyjadriť k vybaveniu domu, ktoré bolo nadštandardné so starožitným nábytkom a obrazmi, odhadom cena nehnuteľnosti aj s príslušenstvom mohla byť v tom čase 300.000,- až 350.000,- €. Vzhľadom na pracovné zaradenie, ktoré zastával v tom čase, nechcel sa do vzťahu bratanca a poškodeného XXXXX starať, rozhodne môže potvrdiť, že jeho bratanec sa neskrýval, nemá vedomosť, že by sa niekedy skrýval v zahraničí.

XXXXX XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že XXXXX pozná od roku 2004 s tým, že ho spoznal cez kamaráta a začal pre neho pracovať. Spočiatku mu robil osobného šoféra, neskôr pracoval u neho v zmenárni, kde pracoval až do roku 2010, kedy bola zatvorená.

K osobe poškodeného XXXXX uviedol, že toho pozná zhruba od roku 2005 alebo 2006, chodieval často za obvineným do reštaurácie XXXXX a často aj do jeho zmenárne na Obchodnej ulici v Bratislave, kde svedok pracoval. Nikdy mu nebol osobne predstavený, avšak cez známych sa dozvedel, že bol známou tvárou, ktorá robí s autami a dováža ich z cudziny.

Svedok ďalej vypovedal, že obvinenému nosil autá na parkovisko pred reštauráciu XXXXX, kde mu ich ukázal, resp. ako uviedol, ponúkal. Obchod prebehol tak, že ak si XXXXX vybral nejaké vozidlo, tak vždy poveril niekoho, aby s vozidlom odišiel na kontrolu originality. Pri týchto stretnutiach bol osobne vždy prítomný, keďže radil obvinenému pri výbere. Kontrolu originality zabezpečoval XXXXX. Svedok potvrdil, že po vykonaní kontroly originality aj s vozidlami jazdil, takže predpokladá, že došlo k ich prihláseniu. Pokiaľ si pamätá, tak od poškodeného XXXXX zakúpil vozidlá – modrý VW MULTIVAN, červený VW Caravelle, čierne BMW X5, pamätal si aj evidenčné číslo XXXXX, ďalej aj Audi A6 kombi zelenej farby. Tieto zakúpené vozidlá aj osobne šoféroval, či ich bolo aj viac k tomu sa vyjadriť nevedel, je si však na sto percent istý, že išlo o vozidlá, ktoré osobne doviezol poškodený XXXXX na parkovisko. Išlo o vozidlá, ktoré zakúpili firmy obvineného. Podľa názoru svedka, kúpne ceny boli hradené aj v hotovosti, to videl, sedel pri vedľajšom stole ako XXXXX odovzdával peniaze XXXXX potom, čo doviezol auto na parkovisko. K pôžičkám medzi poškodeným XXXXX a obvineným XXXXX sa vyjadriť nevedel. Spomína si, keď robil v zmenárni na Obchodnej ulici v Bratislave, ako tam chodil sám poškodený a nosil tam väčší obnos peňazí, niekedy priniesol 3.000,- €, inokedy 5.000,- € alebo 10.000,- €, alebo aj doláre, pričom mu uviedol, že ich má odovzdať XXXXX. Boli aj také prípady, keď mu obvinený zavolať, že príde XXXXX a má mu odovzdať určitý obnos peňazí. Na uvedené si pamätá preto, že išlo o väčšie čiastky, toto sa dialo v nepravidelných intervaloch, niekedy raz do mesiaca, inokedy dvakrát do týždňa. Svedok uviedol, že na zmenárni obvineného vždy muselo byť k dispozícii 100.000,- Sk v hotovosti a plus valuty, lebo bola veľmi navštevovaná. O tom, či mal problémy s veriteľmi vedomosť nemal.

Na záver uviedol, že v čase keď mu robil šoféra, vozil ho po objektoch, ktoré vlastnil, svedok mal vedomosť o zmenárni v Senci, v Šamoríne, v Dunajskej Strede na Hlavnej ulici, ďalšiu v Bratislave v obchodnom dome DUNAJ. Prevádzkoval reštauráciu XXXXX v Bratislave na Mlynských Nivách, penzión v Podunajských Biskupiciach, v jednu dobu aj penzión na hrádzi v Hamuliakove, prevádzkoval nákladnú dopravu, mal butik v Šamoríne „XXXXX“, a aj pizzeriu XXXXX. V tom čase býval vo veľkom rodinnom dome v XXXXX, o ktorý prišiel a býval v Bratislave.

XXXXX vo svojej výpovedi k veci uviedol, že s obvineným XXXXX sa pozná od roku 2002 a s poškodeným XXXXX sa zoznámil o rok neskôr. Dalo by sa povedať, že mali spolu obchodné priateľské vzťahy, s XXXXX sú priatelia doteraz, čo sa nedá povedať o poškodenom XXXXX, s ktorým prerušil vzťahy potom, čo na neho podal viacero trestných oznámení, ktoré boli zamietnuté. Vypovedal aj v súdnych

sporoch ako svedok, ktoré poškodený inicioval, pričom bol vypovedať aj na súde pre trestný čin marenia spravodlivosti, kde bol obžalovaný pán XXXXX. Táto vec sa týkala aj XXXXX a XXXXX, ktorý tiež podnikal s XXXXX.

K obchodom s poškodeným XXXXX svedok vypovedal, že tento mu predával autá, ako aj obvinenému XXXXX, ďalším spoločným kamarátom, mal aj firmu, ktorá fungovala ako autobazár, kde sa vozili autá zo zahraničia, postavili sa na slovenské značky a predal ich ďalej. Sprvu tieto obchody vykonával z jednej jeho firmy, neskôr vystupoval len ako sprostredkovateľ. Dovezené vozidlá predávala firma, kde mal svojho bieleho koňa, svedok si spomína na poslednú z firiem „XXXXX, kde bol vedený práve pán XXXXX ako konateľ. Dovezené autá boli neskôr zistené ako závadové, pochádzali buď s poistných udalostí v zahraničí, kde mali byť zlikvidované, niektoré boli identifikované ako kradnuté a zadržané políciou. Svedok uvádza, že aj jemu boli takto zadržané a odobraté dve autá políciou. Koľko ich presne odobrala polícia obvinenému XXXXX si presne nespomenul, ale pamätá si, že ich bolo zopár, rovnako bolo zadržané vozidlo aj priateľke svedka.

Svedok vypovedal, že pokiaľ išlo o obvineného, bol šikovný obchodník, podnikal aj s nehnuteľnosťami, rozparceloval pozemky, svedok bol prítomný ako pri vzájomnom odovzdávaní peňazí medzi obvineným a poškodeným XXXXX, konkrétne sumy uviesť nevedel, ale išlo o státisíce, samozrejme v slovenských korunách. Nemal možnosť vidieť dokumenty, ktoré si medzi sebou podpisovali. Obvinený mal zmenáreň, ktorú sám svedok oficiálne používal, využívali ju aj páni XXXXX, XXXXX a ďalší z ich okolia, a aj pán XXXXX. Z ktorej strany medzi XXXXX a XXXXX boli pôžičky, uviesť nevedel, ani kto z nich bol veriteľom.

Svedok ďalej uviedol, že si pamätá si ako na zmluvách, ktorých predmetom bol predaj osobných motorových vozidiel figuroval za firmu poškodený XXXXX, neskôr už nebol napísaný nikde. Kúpa prebiehala cez firmu, kde priamo nefiguroval. Autá, ktoré od neho kúpil boli vždy už prihlásené na Slovensku. Peniaze z predaja vždy inkasoval XXXXX alebo Pachota, išlo o sumy v hotovosti, neskôr aj priame platby na účet spoločnosti XXXXX

Svedok o problémoch obvineného XXXXX s nehnuteľnosťou v XXXXX vypovedal, že pokiaľ ho pamäť neklame, mal požičané peniaze do biznisu, a kvôli tomu ju mal založenú v prospech XXXXX s tým, že pokiaľ ju vyplatí do jedného roku, XXXXX mu nehnuteľnosť odblokuje. Osobne tam nikdy nebol, medzi nami ju vždy XXXXX volal rančom, malo tam byť veľa pôdy. Svedok dodáva, že bol prítomný rozhovoru, keď XXXXX s Pachotom rozmýšľali o tom, že tú nehnuteľnosť mu zoberú, a tým si vyrovnajú dlh, ktorý mal. Bolo to na základe zmluvy, ktorú mali uzatvorenú, ku ktorej sa svedok vyjadriť nevedel, ale nakoniec to urobili tak, že XXXXX o dom aj tak prišiel. Svedok uviedol, že v tom období prišiel obvinený aj o ďalšie majetky, a to v krátkom slede aj v sporoch so XXXXX, takže sa s ním nevedel spojiť. Pokiaľ boli v tom období v kontakte s XXXXX, sprostredkovane od neho vedel, že mal záujem vrátiť peniaze. Pamätá si, že na platenie úrokov si dával veľký pozor, hoci nemal vedomosť aké úroky mali dohodnuté s poškodeným XXXXX, vždy išlo o percentá na mesačnej báze, cca. 1 až 2 percentá, čo boli v tom období normálne úroky. Či mal možnosť plniť istinu, vzhľadom na problémy do ktorých sa dostal, k tomu sa svedok vyjadriť nevedel.

Svedok ďalej uviedol, že obvinený XXXXX bol aj veriteľom, sám mal dlžníkov, išlo o pôžičky aj investície, boli to jeho obchodní partneri. Medzi ním a obvineným XXXXX žiadne pohľadávky nemali, obchodovali v rámci zmenárne. Pri vzájomných stretnutiach z rečí obvineného, XXXXX vie, keďže sa o tom hovorilo dosť dlho, aj trištvrte roku, že či XXXXX dlh vyrovná alebo nie, či sa to uspokojí tou nehnuteľnosťou. Od XXXXX sa dozvedel, že obvinenému zobrali všetky veci, ktoré sa tam nachádzali, malo ísť aj o umelecké diela, obrazy, sochy a nábytok. Mali to potom ďalším predajom speňažiť, komu to ponúkali a kto ich nakoniec kúpil uviesť nevedel. V dome sa nachádzal aj trezor, kde mal obvinený dokumenty, XXXXX mal zohnať na jeho otvorenie zámočníka. Svedok vypovedal, že ho museli aj otvoriť, pretože XXXXX s Pachotom mali tie dokumenty, ktoré neskôr videl v rukách XXXXX. Svedok sa nevedel vyjadriť ako vznikli dlhy medzi poškodeným a obvineným.

XXXXX vo svojej výpovedi k veci okrem iného uviedol, že od októbra 2005 pracuje pre obvineného ako osobný šofér a ochrankár. V tom čase sa dostal do kontaktu s XXXXX, ktorý za XXXXX chodil tak dva až trikrát do týždňa do reštaurácie XXXXX v Bratislave, kde mal XXXXX hlavnú kanceláriu. Svedok uviedol, že pán XXXXX vozil autá zo zahraničia a doniesol obvinenému viacero áut, ktoré potreboval na svoje obchodné aktivity. Vie o tom, že mu doniesol alebo sprostredkoval kúpu vozidiel – 2 ks VW Caravelle, modré a červené, 1 ks Audi RS 6 combi, 1 ks BMW radu 7, 1ks BMW X5 tmavej farby. Uvedené vozidlá priniesol vždy osobne pán XXXXX alebo zamestnanec obvineného XXXXX. K ďalšiemu obchodovaniu medzi nimi uviedol, že pokiaľ pán XXXXX prišiel kupovať valuty, obchod prebehol vždy v kancelárii, kde okrem ich dvoch nebol nik prítomný. Pokiaľ sa obchod realizoval na ulici, vždy bol prítomný aj on. Čo sa týka nehnuteľnosti k tejto uviedol, že sa jednalo o veľkú nehnuteľnosť s pozemkom, tenisovým kurtom. O udalostiach, ktoré sa stali, keď XXXXX zabrali nehnuteľnosť vie iba sprostredkovane. Bol však prítomný, keď bol s manželkou obvineného s pani XXXXX po veci z domu, pričom im pán XXXXX odovzdal len oblečenie, detské hračky a zopár obrazov. Ostatné veci, na ktoré si spomína, obrazy známych slovenských autorov, pri ktorých nákupe niekedy aj bol, kde ich ceny sa pohybovali medzi 70.000,- až 80.000,- Sk, tie tam neboli.

Svedok vypovedal, že sa v roku 2009 pokúsil kontaktovať poškodeného XXXXX cez spoločných známych potom, čo dal dokopy obvinený potrebnú sumu na vyplatenie dlhu, avšak bezúspešne. Na dohodnuté stretnutie v kaviarni v Bratislave poškodený neprišiel, preto mu zavolať, pričom dal telefón na hlasitý odposluch, kde na ponuku, že mu vyplatíme peniaze a on vráti dom zareagoval, že je to už vyriešené a on peniaze nechce.

XXXXX vo svojej výpovedi k veci okrem iného uviedol, že s XXXXX spolupracuje veľa rokov, spočiatku boli bežní známi, skôr bol jeho obchodným partnerom, poskytoval mu účtovnícke služby a poradenstvo pre jeho viaceré obchodné spoločnosti, v ktorých vystupoval, v súčasnosti ide dve alebo tri obchodné spoločnosti. Bola medzi nimi aj spoločnosť XXXXX a. s.. Od jej vzniku do roku 2014 bol aj členom dozornej rady.

Vypovedal, že spoločnosť vykonávala obchodnú činnosť len sporadicky. O obchodných vzťahov medzi XXXXX a XXXXX vedel vďaka dokumentom, ktoré mu predkladal XXXXX, a ktoré najmä po formálnej stránke s ním konzultoval, vždy išlo o firemné dokumenty. Čo sa týka osobného dlhu obvineného voči poškodenému,

o tom sa dozvedel od obvineného len sprostredkovane, malo by ísť o niečo s autami, bližšie sa k nemu vyjadriť nevedel.

Svedok sa vyjadril, že v prípade prevzatia osobného dlhu XXXXX voči XXXXX spoločnosťou XXXXX, a. s., skôr išlo o ručenie majetkom, ktorý XXXXX ako hlavný akcionár vložil do spoločnosti. Svedok ďalej uviedol, že zmluva o peňažnej pôžičke vo výške 3.000.000,- Sk zo dňa 16. 6. 2008 bola uzatvorená ako keby duplicitne, išlo vlastne o súkromný dlh XXXXX, a ktorý bol prenesený na spoločnosť. Bola to vlastne jedna pôžička, aj keď zmluvy sú dve, jedna na súkromnú osobu XXXXX ako dlžníka, a druhá na spoločnosť XXXXX.. Jedná sa stále o ten istý dlh. Svedok vypovedal, že spoločnosť do účtovníctva firmy neprevzala žiadne plnenie zo zmluvy. Od obvineného XXXXX mal vysvetlenie, že je to prekrytie jeho súkromného dlhu, z ktorého reálne nedošlo k plneniu, k ich vyplateniu.

Vzhľadom k tomu do účtovníctva spoločnosti XXXXX nebola táto transakcia zaúčtovaná, keďže žiadne peniaze v hotovosti do pokladne neprišli ani na účty spoločnosti.

K zmluve o predaji nehnuteľnosti, ktorá je súčasťou spisového materiálu svedok vypovedal, že najprv XXXXX uzatvoril zmluvu o zábezpeke v prospech XXXXX, následne bolo nehnuteľnosť predaná, ale o dôvodoch nevie. Sprostredkovane od XXXXX sa dozvedel, že bol pod veľkým tlakom XXXXX.

K otázke zaúčtovania kúpnej ceny do účtovníctva spoločnosti XXXXX. svedok uviedol, že hotovosť nezaúčtoval, lebo žiadna neprišla, na to sa pýtal aj manželky a pána XXXXX, ktorí podpísovali zmluvu a potvrdili mu, že žiadnu hotovosť neprevzali. Na vysvetlenie udáva, že obvinený XXXXX mal vo firme realizované vklady, preto sa ho spýtal akým spôsobom treba predaj zúčtovať, keďže došlo k predaju nehnuteľnosti a bolo to treba odúčtovať od kúpnej ceny, pričom musel vyradiť nehnuteľnosť s účtovníctva a vznikla mu pohľadávka voči poškodenému XXXXX na uhradenie kúpnej ceny, pamätá si, keď sa ho na to spýtal, čo bude s „hotovosťou“, ktorá neprišla uviedol mu, že s pánom XXXXX sa hádať nebude, keď je kamarátom pána XXXXX.

Keďže zmluva o pôžičke od XXXXX nebola reálna, nemohla byť zavedená ani do účtovníctva a došlo k započítaniu dlhu s pohľadávkou, ktorú mal dovtedy evidovanú XXXXX voči spoločnosti XXXXX, a. s., čím bola s účtovného hľadiska pohľadávka XXXXX voči XXXXX uhradená.

XXXXX vo svojej výpovedi uviedla, že ako manželka XXXXX bola prevziať veci z rodinného domu v XXXXX, pričom pán XXXXX jej odovzdal len dievčenské hračky, staré lyže, starý bicykel a obrazy bez hodnoty. Všetky ostatné veci vrátane trezora s cennosťami nevynímajúc, starožitné obrazy, všetky šperky, pečatný prsteň po starom otcovi jej nevydal. Hodnota nehnuteľnosti bola v tom čase 10.000. 000,- Sk. Vypovedala, že o obchodné aktivity, ktoré mal jej muž s pánom XXXXX sa nezaujímal, ale pamätá si, že od neho kúpil červenú a modrú dodávku a džíp.

XXXXX vo svojej výpovedi uviedla, že je bývalou manželkou XXXXX, rozviedli sa niekedy v roku 1996 a 1997. Zostali však v kontakte lebo majú spoločnú dcéru. O obchodných aktivitách bývalého manžela s XXXXX vedomosť nemala, avšak si

pamätá, že v dome sa nachádzal historický mobiliár a porcelánové doplnky „Rosenthal“, ktoré mala dostať ich dcéra, ako aj vzácne obrazy v počte 6 až 7 kusov, staré asi 100 rokov medzi iným aj obraz od Martina Benku. Podľa jej názoru v období rokov 2006 až 2009 sa mu podnikateľsky darilo, začal stavať obytný dom v Šamoríne, okrem domu v XXXXX mal aj butik v Šamoríne, pizzeriu v Šamoríne a prevádzkoval kamióny.

XXXXX vo svojej výpovedi sa k veci vyjadriť nevedel. Uvedol, len toľko, že jeho úlohou s poverenia obvineného bolo starať sa o dom, pozemok a kŕmiť psov.

Zo znaleckého posudku č. XXXXX XXXXX z odboru stavebníctva z odvetvia pozemných stavieb, odhad hodnoty nehnuteľností vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty rodinného domu so súpisným číslom XXXXX, postavený na pozemku parcelné číslo 34/1, rozostavaná vedľajšia budova postavená na pozemku parcelné číslo 34/5, rozostavaná garáž postavená na pozemku parcelné číslo 34/6, rozostavaná vedľajšia budova postavená na pozemku parcelné číslo 34/7, pozemky: parcela č. 34/1 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 196 m², parcela č. 34/2 vedená ako záhrada o výmere 857 m², parcela č. 34/5 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 11,7 m², parcela 34/6 vedená ako zastavané plochy a a nádvoria o výmere 38 m², parcela 34/7 vedená ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 84 m², parcela 35 vedená ako záhrada 575 m², nachádzajúce sa na liste vlastníctva, ďalej len „LV č. XXXXX“, vedený Katastrálnym úradom v Trnave, Správou katastra Dunajská Streda, obec Janíky, katastrálne územie XXXXX,

bola zistená všeobecná hodnota stavieb a pozemkov spolu: 216.000,00 €.

Trestný čin je podľa § 8 Trestného zákona protiprávne konanie, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone.

Zákonnými znakmi každého trestného činu sú objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka, ktoré sú potrebné k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu. Subjektom je trestne zodpovedná fyzická osoba, ktorá svojim konaním naplnila ostatné znaky trestného činu. Subjektívna stránka zahŕňa znaky vzťahujúce sa na psychiku páchatela ako vnútorný vzťah k jeho konaniu a k následku. Najvýznamnejší z nich je zavinenie, ktoré má formu úmyslu a to priameho alebo nepriameho, alebo nedbanlivosti vedomej alebo nevedomej.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia zákona, každý proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa odseku 9 citovaného ustanovenia zákona, každý proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu.

Podľa odseku 10 citovaného ustanovenia zákona, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol spoľahlivo zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo

obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa odseku 12 citovaného ustanovenia zákona, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 221 Trestného zákona je skutková podstata podvodu definovaná:

(1) Kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

(3) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním značnú škodu,

b) z osobitného motívu, alebo

c) závažnejším spôsobom konania.

(4) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu,

b) ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo

c) za krízovej situácie.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a po starostlivom vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne tak v prospech obvineného XXXXX, ako aj v jeho neprospech a z úradnej moci v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 10 a 12 Trestného poriadku som dospel k záveru, že konanie obvineného nevykazuje znaky ustáleného trestného činu, a najmä ak popísané konanie nenapĺňa ani znaky žiadneho trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Podstatnou podmienkou pri ustálenej skutkovej podstate, ďalej len pre trestnosť takého konania je jednak úmyselné zavinenie páchatel'a spočívajúce v konaní, ktorý na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Pre naplnenie subjektívnej stránky trestného činu sa vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel' v čase, keď zmluvný záväzok uzatváral, konal v úmysle, že záväzok nesplní alebo ho nebude môcť splniť, a že veriteľ'a uvádza do omylu, aby sa obohatil na jeho škodu.

V prípade konania jednej zo zmluvných strán, ktoré má prvky vylákania úveru, treba zavinenie skúmať aj z toho pohľadu, či pohľadávka alebo úver bola zabezpečená zmluvne zriadeným záložným právom k nehnuteľnosti, a najmä či je aj veriteľ'om reálne vymožitelná alebo iba fiktívna.

Možno konštatovať, že ani samo uvedenie nepravdivých skutočností nie je možné, samo o sebe považovať za uvedenie do omylu v zmysle citovanej skutkovej podstaty, najmä ak nemohli pri primeranej miere opatrnosti klamaného, ďalej len poškodenej osoby (veriteľ'a), byť spôsobilé vyvolať u neho omyl.

K samotnej miere opatrnosti pri zmluvných vzťahoch je potrebné uviesť, že povinnosť zachovávať obvyklú mieru opatrnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka má každý účastník občianskoprávneho (obchodnoprávneho) vzťahu, v záväzkových vzťahoch tak dlžník, ako aj veriteľ'.

Uvedený rovnovážny vzťah medzi účastníkmi zmluvy by mal byť zachovaný aj pri posudzovaní trestnosti konania subjektov záväzkových vzťahov, ktoré porušením tejto povinnosti zodpovedajú za škodu podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V intenciách vyššie uvedeného, ak veriteľ' nedodržel ani elementárnu mieru opatrnosti pri uzatváraní zmluvy a následne nedošlo z akéhokoľvek dôvodu k plneniu, nie je dôvod na vyvodenie trestnej zodpovednosti účastníkovi

záväzkového vzťahu, v tomto prípade dlžníkovi.

Veriteľ alebo inak osoba, ktorá poskytuje pôžičku, ako účastník súkromnoprávneho vzťahu, je primárne povinný aspoň v minimálnej miere dbať na nevyhnutnú ochranu svojich práva a majetkových záujmov, dodržiavať potrebnú mieru opatrnosti a zabezpečiť si sám dostupné informácie, ktoré sú významné pre poskytnutie pôžičky, aby tak eliminoval možné riziká spojené s jej plnením.

V tejto súvislosti je hodné zreteľa, od podvodu je potrebné odlišovať tzv. neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

V tomto prípade by trestanie trestom odňatia slobody bolo v rozpore s článkom 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky: „Nikoho nemožno pozbaviť osobnej slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok“.

Aj v kontexte platnej judikatúry súdov je namieste sa zmieniť, že pri posudzovaní porušenia záväzkových vzťahov je potrebné vychádzať zo zásady subsidiarity trestnoprávneho postihu, najmä ak predmetná trestná vec má charakter súkromnoprávneho vzťahu.

V zmysle uvedenej zásady prostriedky trestného práva majú miesto len tam, kde sú alebo boli iné prostriedky ochrany práv fyzických a právnických osôb vyčerpané, neúčinné a nevhodné. Tento princíp („ultima ratio“) v trestnom konaní akceptoval vo svojej rozhodovacej činnosti aj Ústavný súd Slovenskej republiky, Nález III.ÚS 210/2015, I.ÚS 15/2012, I.ÚS 402/2008, II.ÚS 294/2010.

Pri jeho posudzovaní je potrebné zodpovedať, či páchatel naplnil znaky príslušného trestného činu majetkovej povahy, je nutné vziať do úvahy aj prípadnú existenciu súkromnoprávneho vzťahu v ktorom účastníci vystupovali ako páchatel a poškodený, a ktorý má význam pre konkrétnu trestnú vec. Pokiaľ ide o súkromný vzťah, je potrebné trvať na tom, aby na ochranu svojich majetkových záujmov dbali samotní účastníci takéhoto vzťahu s požiadavkou, aby postupovali obe strany obozretne a dodržali aspoň elementárne zásady opatrnosti, obzvlášť ak sú ľahko dosiahnuteľné.

Za situácie, keď poškodený sám svojou zjavnou neopatrnosťou, ktorej sa mohol ľahko vyvarovať, pristúpil k neistej (rizikovej) finančnej dispozícii a vynaložil finančné prostriedky, potom sa s dôsledkami tejto neistoty musí vysporiadať sám, a to za použitia prostriedkov súkromného práva.

Stojí za zmienku z hľadiska princípov, na ktorých je postavený demokratický štát, je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka pri ochrane vlastných práv a majetkových záujmov. Trestnou represiou nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov.

V súvislosti s existenciou pohľadávok medzi obvineným XXXXX a poškodeným XXXXX, konajúci prokurátor nemal pochybnosti o ich existencii, v tomto kontexte je hodná zreteľa výpoveď obvineného podporená výpoveďami

svedkov, kde uviedol, pre aké dôvody neplnil, ako aj to že svoje pohľadávky zabezpečil nehnuteľnosťou, ktorá v čase jej zabezpečovacieho prevodu na poškodeného XXXXX, ktorý sa stal jej vlastníkom, mala podľa znaleckého posudku v inkriminovanom čase všeobecnú hodnotu stavieb a pozemkov spolu 216.000,00 €. Navyše ak uvedená suma nezohľadňuje osobné a hnuiteľné veci majetkovej hodnoty, ktoré neboli vydané poškodeným obvinenému.

Prípadné ďalšie nároky poškodeného nie je prípustné vymáhať prostriedkami trestného práva, najmä ak v prípade väčšej obozretnosti sa mohol vyhnúť škode, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s nedodržaním zmluvného vzťahu obvineným. Neuniklo pozornosti, že uvedený nárok si začal vymáhať až uplynutím neprimerane dlhej doby, s odstupom rokov bez toho, aby svoje nároky uspokojil prostredníctvom inštitútov iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov.

V kontexte vyjadrení poškodeného, že ho obvinený zavádzal a neuviedol mu existenciu vecného bremena banky viažuceho sa k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom zabezpečovacieho práva a neskôr kúpnej zmluvy, sa javia ako nie celkom hodnoverné, keď z vykonaných dôkazov a v ich súhrne je zrejmé, že v inkriminovanom čase panovali medzi nimi živé priateľské a obchodné vzťahy.

Hoci to prokurátorovi ako orgánu činnému v trestnom konaní neprináleží hodnotiť, neuniklo pozornosti, že obaja aktéri zmluvného vzťahu spolu „točili peniaze“, pričom si museli byť obe strany vedomé, že prechodom slovenskej meny na euro, dôjde k útlmu ziskov z obchodovania s valutami, ale to len na okraj.

V kontexte vyššie uvedených skutočností je irelevantné ako vznikli pohľadávky obvineného voči poškodeného.

Som toho názoru, že v zmysle zásady „ultima ratio“ by bolo neprijateľné, aby orgány činné v trestnom konaní vstupovali do obchodných vzťahov prostredníctvom trestnoprávnej represie, najmä do sporov dvoch strán záväzkového vzťahu v záujme dosiahnutia výhody, pre tú ktorú dotknutú stranu.

Trestné právo v zásade nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávných vzťahov, kde závisí predovšetkým na individuálnej aktivite jednotlivca, aby si strážil svoje práva, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Čo považujem za neprijateľné, aby túto ochranu preberali orgány činné v trestnom konaní, lebo v právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili k uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, ak nie sú vedľa toho splnené všetky predpoklady na vznik trestnoprávnej zodpovednosti.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Svetozár Chabada
prokurátor